

Schletter'sche Buchhldg.
(E. Franek)
Antiquariat
BRESLAI
Schweidnitzerstr. No. 16-18.

GA84/9510

333e

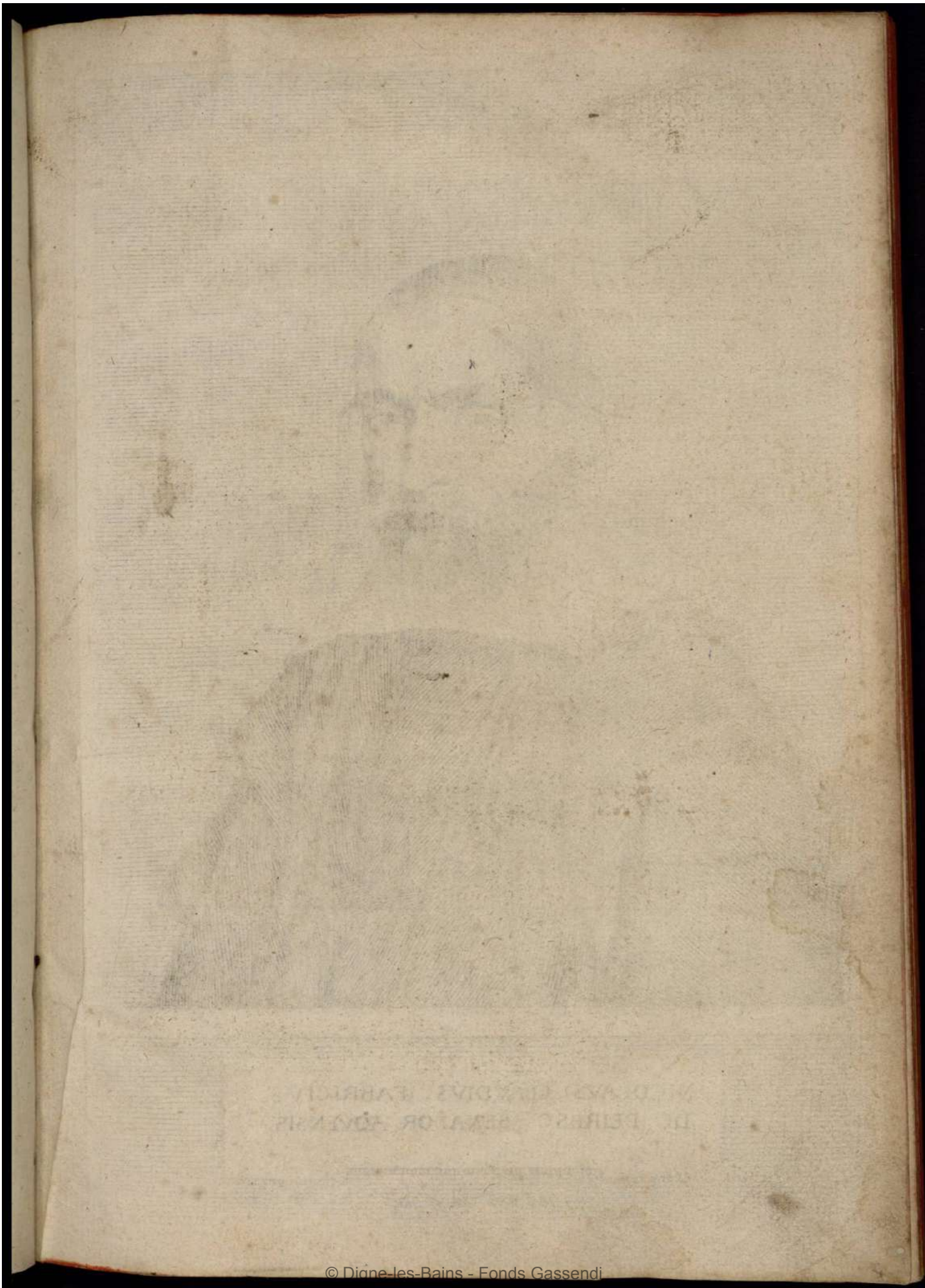
7000

Prov. 8.

Nome

Geo = Vmoria

Len 282

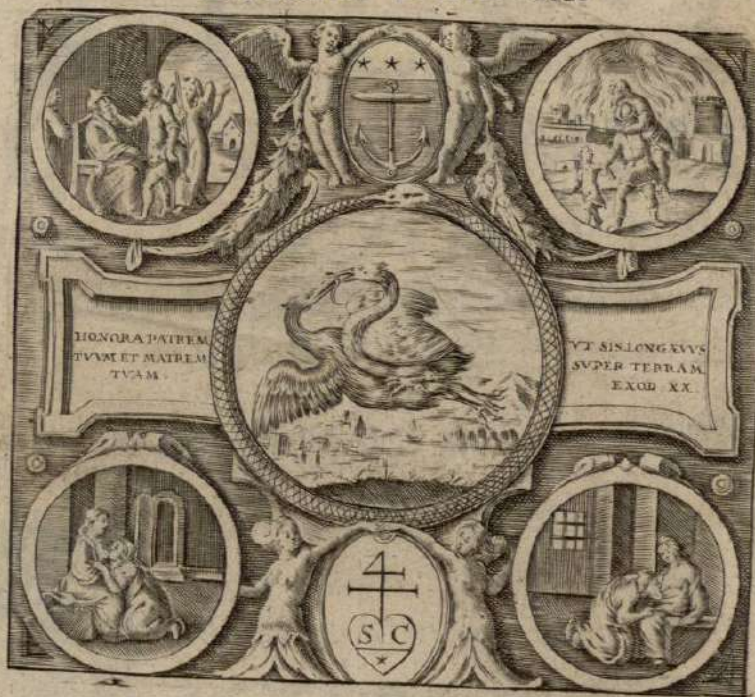

NICOLAUS CLAVDIUS FABRICIVS
DE PEIRESC SENATOR AQVENSIS

Cl. Mellon G. del. et sculp.

VIRI ILLVSTRIS
NICOLAI CLAVDII
FABRICII DE PEIRESC,
SENATORIS AQUISEXTIENSIS
VITA.

Per PETRVM GASSENDVM Præpositum
Ecclesiæ Diniensis.

*Libri rari editio raris-
sima
Sp. Naues Bibl. Libr. vna
S. N. p. 13.*

PARISIIS,
Sumptibus SEBASTIANI CRAMOISY,
Architypographi Regij, viâ Iacobæâ.

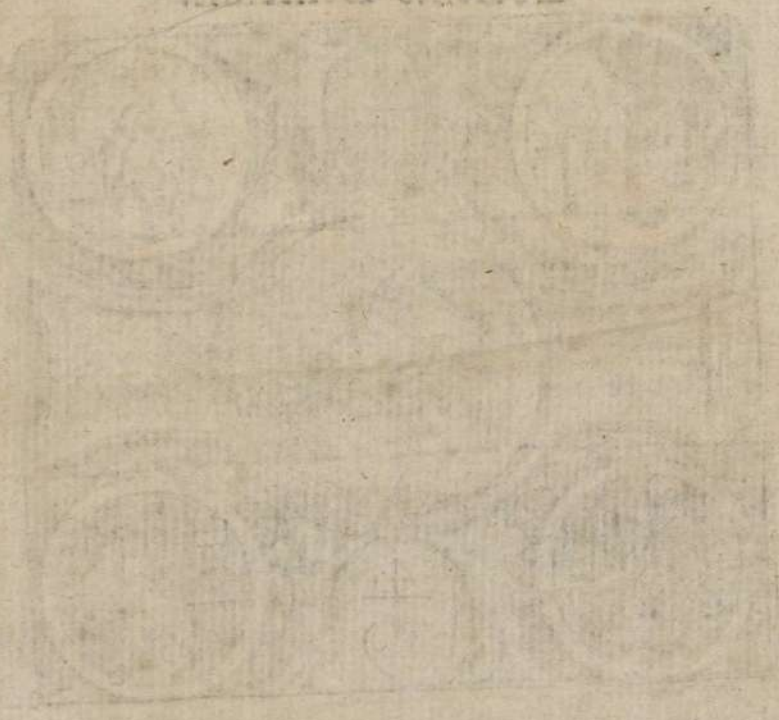
M. DC. XLI.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

Ernesti Kerssestein.

VIRI ILLUSTRES
NICOLAI CLAVDII
FABRICII DE PIRESE
SENATORIS AGRYENTINENSIS

VITA

Per PETRYM GASSENDVM Paphosium
Ecclesie Ditionis

PARISIIS,
Sumptibus SEBASTIANI CRAMOISY,
Architypographi Regij, via Jacobæ.

M. DC. XII.
CVM PRIVILEGIO REGIS.

Curt. Koster

PRINCIPI MAGNO,
 SAPIENTI, BONO,
 LUDOVICO
VALESIO
 ALENSI COMITI,
 LEVIORIS EQVITATVS PER
 Gallias Magistro, & Gallo-Pro-
 uinciæ Proregi.

PETRVS GASSENDVS ὁ ἰωαννῆς.

AGNE PRINCEPS,

*Scribere aggredior quam abs me deposcis lau-
 datissimi Peireskij vitam. Quippe non prius in
 hanc Prouinciam faustis auibis accessisti, quam*

A ij

ingemisti præreptam tibi, magnâ fatorum inui-
 diâ, illius consuetudinem; ac me, quem nôras
 fuisse cum ipso familiarissimè versatum, perquàm
 studiosè de eius studiis, moribûsque es perconta-
 tus. Voluisti etiam habitum oris ex effigie co-
 gnoscere, & loca adire, in quibus superessent illius
 vestigia, lustrando ubi habitare, ubi sedere, ubi
 præstanteis quosque viros, quibusdam quasi Sire-
 nibus, detinere solitus fuisset. Denique in eam
 raptus es virtutum eius admirationem, ut con-
 scribenda illius vitæ non postremus auctor mihi
 fueris, ac me idcirco non inuitus à te abesse permi-
 seris, ut in secessu hocce meo coronis citius impo-
 neretur. Et poteram quidem germanam excusa-
 tionem prætexere ex tenuitate virium: at cunctan-
 dum non censui, cum ad multiplex officium at-
 tendi. Nam primum quidem, quod ad Te spectat,
 morosus sim planè, nisi obsequar, qui nihil tale co-
 gitans, ac nihil tale meritis, sic fui euocatus ad
 te salutandum, ut ex eo usque tempore beneuolen-
 tia erga me tua esse non potuerit & liberior, &
 dulcior, & ad omnem comitatem, facilitatè que
 procliuior. Didici certè experiundo, quàm merito
 iure te suspiciat, amè que, & suas delicias tota du-
 cat provincia; fœlix videlicet Prorege, in quo phi-
 losophia, & imperium æquis momentis temperen-
 tur. Quinetiam ita pacis studia cum artibus belli

componis, ita cum Marte Musas concilias, ut
 ambiguum fiat, generosiorne, an eruditior emi-
 neas; & cum immortale id decus sit tibi genti-
 litium, nemo tamen ex inclyta, Regiâque Valesio-
 rum stirpe occurrat tecum comparandus. Sed me-
 moranda hæc aliàs: nunc commendari satis non
 potest, quòd fasceis ubique submittis virtuti, ne-
 que in solis Principibus regiarum laudum mate-
 riam queris. Nihil interesse existimas sub qua
 veste lateat heròica mens; & modo pectus divi-
 num sit, propensum te ad cultum præstas. Exem-
 plo certè erit perpetuo, & magnorum Ducum, Im-
 peratorumque factis accensendo, quòd iam tua
 commendatione Senatorij ordinis virum ob exi-
 mias animi doteis, inter Principes euehis; & ne
 unquam illius fama intermoriatur, curam assis-
 mis. Oportet nempe in te possideas quas in illo
 amas laudatas virtutes; neque potest affectus
 tui non perennare memoria, cui virtus ipsa est
 elogium pronuntiatura sempiternum. Deinde
 quod spectat ad Virum, ingratus sim, nisi id præ-
 stem, quod singularis erga me amor, & munifica
 indoles erga omneis efflagitat. Nam me quidem
 quantum amârit, promptius est animo sentire,
 quam verbis exprimere; satisque est dicere me fœ-
 licitati vertere magna, quòd me tam carum ha-
 buerit, quòd tam frequentem sibi adesse, consilio-

A iij

rúmque animi omnium esse conscium voluerit; quòd in meum sinum ut cetera, sic extrema verba, animámque ipsam tandem exhalárit. Eam ob causam, cum nulli magis, quàm mihi esse cordi debeat capitis tam cari memoria; currenti sanè adhibes calcar, cum tuo imperio id exigis, ad quod gratitudo, & ius amicitiae me proclinem facit. Qui enim quoties quidpiam de illo cogito, loquor, audio, intima quadam suauissimáque animi latitia perfundor: quomodo possim non incundè vitæ eiusdem seriem sic scribendo retexere, ut cum plerisque comunicetur? An non videbor adhuc cum illo humanissimè conuersari, suaueisque horas consumere, ac tum mihi demùm satisfacere, ubi per me non steterit, quin tanti amici gloria efflorescat? Quantum verò ad propensionem, qua animatus in omnibus fuit, existisse nemo videtur, qui in commune bonum natus, id impensius curauerit, ut constantissimè prodesset vniuersitati generis humani. Nam multis quidem cessisse potest, si facultates spectaueris; nemini tamen, si virium modum, voluntatémque benefaciendi. Dignus proinde, qui regnârit in animis hominum, ac studiosorum præsertim, quos excitare, foueréque eruditione, consilio, auctoritate, gratia, opibus suis destitit nunquam. Testes sunt boni, doctique omnes, qui consensu unanimi fatentur nullum unquam fuis-

7

se Meccenatem generosiozem. Heinc tametsi fama illius non videatur posse exstingui, cuius illustri nomine litteratorum orbis completur, haud tamen committendum est, ut idem nobis exprobrari, quod Meccenatis seculo possit. Nam quod huius historiam nemo coatanens in posteros transfuderit, effectum est, ut prater nomen eruditissimum, vix quicquam de illo ad nos permaneret; & cum idem Nostro timendum videatur, equum profecto, ut qui illi familiariter conuixerunt, id curent, ut quis fuerit, nepotibus etiam seris innotescat. Similis enim crepusculo vespertino est rerum fama, qua initio clarissima, ita paulatim euanescit, ut abeat tandem in tenebras; opusque adeo historia est, qua facis instar illam producat. Agnosco porro neminem esse, cui, potius, quam mihi id munus incumbat; quando nemo est, cui propter diuturnum, familiarisque conuictum, ille potuerit esse perspectior. Accedit, quod licuit a morte ipsius ea interrogare, & cum ex variis epistolis, tum ex aliis monumentis intelligere, qua non fuissent cuius perinde in promptu. Factum certe est ob hanc causam, ut cum tot viri eximij huiusmodi Spartam ornare potuissent, nihilominus tecum conspirarint, meque sollicitauerint, ut illi admouerem manum. Postremo quod spectat ad Patriam, ad hanc aetatem, ad

posteris, iniurius sim prorsus, si opus detrectem. Et patriæ quidem; nam species quadam impietatis videretur, si obduci paterer lumen, quo, ut hætenus coruscavit, sic merito in posterum gloriari mirificè potest; si negligi id ornamentum, quo pronunciare penè licet nullum unquam aut existisse, aut existiturum magnificentius. Quippe non tota modò Europa, sed Asia quoque, et Africa, ac ipse etiam novus orbis conuersos eius occasione in hanc provinciam oculos habuit; nemòque usquam fuit eruditus, bonarumve appetens rerum, qui non aut illum conuenire, aut cum eo certè agere per literas non affectàrit. Tum præsentì quoque ætati; siquidem eius interest, ut qui sequentur, intelligant non fuisse effatam in ipsa naturam; potuisseque eam virum magnum, insignemque producere, qui futuris post sæculis proponi in exemplum posset. Magna certè eius laus est, quòd videatur in illo collegisse omnes omnium sæculorum virtutes; possitque adeò sese efferre, quòd in ipso expresserit quicquid præclarum de Pandora fabulosa ætas confinxit. Denique ipsis posteris; quoniam incundissimum ducent virum illum cognoscere, cuius singulari affectui sese plurimum debere agnoscent; cuius fortassis imitatione sic tenebuntur aliqui, ut quasi Phœnices enasci ex illius cineribus non sine fructu aliquo generis humani

contendent. Quod superest, vitam describam, qua narrationis simplicitate, non coloribus questis spectetur. Alij, si videbitur, comptiore calamo expolient, ac historiae forma donabunt quos ipse commentarios, ceu rudera quadam, digessero solum, veluti annaleis, in temporum seriem. Siquidem mihi animus est agere Damidem duntaxat, & si qui fortè caussabuntur delectum mihi non habitum, minima quaeque obseruitanti; dicam quod ille, etiam micæ, quæ ex mensis Deorum sunt, dignas videri, quæ colligantur. Fortè neque res iis erit ingrata, qui, similes tui, pernosse magnos viros student, non ob actiones solum illustreis, publicèque exhibitas; sed ob obscuras etiam, & quas euulgari ipsimet noluissent. Quippe quæ in oculis omnium, & cum claritate geruntur, nescio quid personatum habent; unde quidnam intus, & sub cute lateat, internoesse per arduum sit; quæ verò procùl ab arbitris, & sine famæ captatione, atque idcirco sine fuco, ereptæque personæ fiunt, ea demùm hominem ostendunt; quod discernere est operæpretium. Id scilicet animos addit ad imitandum præclare gesta, cum etiam in heroibus nonnulla deprehendimus infirmitatis nostræ indicia; neque perinde desperamus eorum virtutes assequi, ac dum grandia quæque duntaxat narrantur. Sin verò nonnulli requirent illustriora quadam, & am-

B

pliora facta, quam commemoraturi sumus; nō-
 rint oportet non omneis posse Scipiones esse, aut
 Maximos, ut bella, triumphosque recordari va-
 leant. Abundè illi merentur laudem, quos cum
 fortuna ad summam opes, atque dignitates non eve-
 xerit; maiores tamen animos gerunt, generosiore
 virtute sunt, ac moliantur grandiora longè, quam
 pro conditione sperare quis possit. Talis porro Pei-
 reskius fuit, quem exhibituri non sumus, nisi ut vi-
 rum, qui fuerit gradus, censusque Senatorij; Et
 qui sese tamen ita gesserit, ut se fecerit quolibet en-
 comio, ac panegyri superiorem. Videlicet sumus
 duo quedam toto decursu prosequunturi, ob qua com-
 mendatus summoperè est; alterum eruditio magna,
 ac omnigena, cum ardore sciendi inexplebili: alte-
 rum cura indefessa promovendi artis ingenuas,
 cum regia planè erga omneis literatos munificen-
 tia. Ex hisce verò capitibus periculum sanè non
 subest, ne efferre quidpiam hyperbolicè videar; lo-
 quar enim in ipso ore eruditorum virorum, apud
 quos ille inclavit, quique tantum abest, ut me
 causentur fuisse nimium, quin vereor potius, ne par-
 cum nimis exstitisse sint conquesturi. Sed ne herere
 heic videar, patere, per optime Princeps, ut qua nos-
 se desideras, deinceps enarraturus, exordiar à ma-
 ioribus: ut vel ex eo capite constet, cur illum aucto-
 res constantissimè Nobilissimum vocitarint.